

V D S Z S Z S z o l i d a r i t á s

1068 Budapest,
Benczúr u. 41.

Levelezési cím: 1146 Budapest, Ajtósi Dürer sor 27/A.

Telefon: (1) 351-11-11

Fax: (1) 344-67-70

Üzemi tel.+Fax: 01+13-29

Szolidaritás

MÁV ZRt. Vezérigazgatóság
Folyamat és Működésfejlesztési Osztály

Dorozsmai Éva
osztályvezető

Budapest
Könyves Kálmán Krt. 54-60
1087.

Tisztelt Osztályvezető Asszony, Kedves Éva!

Úgy látom szakmai berkekben régóta feloldhatatlan tépelődés tárgya az általam javasolt munkaruházati pontrendszer bevezetése. Mint tudod véleményünket udvarias, a dolog lényegét tekintve már-már túlzottan aprólékos formában is megírtam a személyügyi igazgató asszonynak.

Hogy e Glóbusznyi teher súlya alatt meg ne roppanjunk, megpróbálok újabb adalékokkal szolgálni érvelésemhez.

A munkaruha juttatás az MT. 165. § (2) bekezdése alapján történik, melynek értelmében „ ha a munka a ruházat nagymértékű szennyeződésével vagy elhasználódásával jár, a munkáltató a munkavállalóknak munkaruhát köteles biztosítani.”

Ennyi a törvényi szabályozás és slussz. Nincs szó arról, hogy a viselése kötelező vagy sem, nem úgy, mint a védőruházat-védőfelszerelések esetében a munkavédelmi törvényben.

Természetesen mi a belső szabályozásainkban előírtuk, hogy a munkavállaló az átvett ruházatban köteles munkát végezni, de tegyük szívünkre a kezünket - ez elég szemforgató dolog mikor a kihordási időre adott lábbeliknek-bakancsoknak félidőben leválik, eltörik a talpa és már ugyan nem garanciális de, újat még hónapokig nem kap a tolatásvezető vagy pályamunkás. Ha ezt a külszolgálati vezetők komolyan vennék, fél pályamesteri szakaszokat küldhetnének haza nap, mint nap. Csak meg kell nézni egy Pft-s csapatot. A Rákóczi szabadságharc idején Esze Tamás talpasai / gyalogos jobbágy katonák / jobban öltözöttek voltak mint ma egy pályamesteri szakasz létszáma.

De maradjunk a jogszabályoknál.

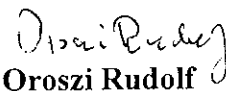
Mint említettem a munkaruházat semmilyen formában nincs kapcsolatban a munkavédelmi előírásokkal. Ezért a kockázatértékelés hatálya alá sem tartozik, így ezért állapotunk meg róla a KSZ-ben. Ha nem így lenne, akkor a munkavédelmi szabályzatban volna a helye, és nem tudnánk itt huzakodni rajta minden évben.

Tudom az, hogy a munkavállalók szeretnék a választás lehetőségét - nem szempont. De itt „sajnálatos módon” az igény párosul a racionalitással, hiszen a ruhadarabok nem egyformán használódnak el. Kár, hogy nem vettetek részt a lábbelik közbeszerzési eljárásában. Egyébként a jövőben valószínűleg én sem fogok, mert kutyakomédia. Valamelyik BKSZE-s vezető ötletétől vezérelve a beérkezett amúgy is silány „pályaművek” közül az árlejtéses ceremónia végére a MÁV ZRt. munkavállalói meg fogják nyerni a piacon kapható legkevésbé komfortos, minőségüket tekintve legócskább cipőket, bakancsokat. Az én javaslatom pusztán arra irányult, hogy azoknak a jobb sorsra érdemeseknek akiknek ezeket a göncöket kell viselniük legalább valami mozgástere legyen egy adott ellátási csoporton belül, elsősorban a lábbeli anomáliák miatt. Miután az idézett MT. paragrafuson kívül minden szabályozási kérdés a mi kezünkben van, egyszerűen nem értem a hezitálás okát főleg abban az összefüggésben, hogy az egész a vállaltak egy fillér többletbe sem kerül.

Ha ez a javaslat nem szimpatikus, van másik. Ez drágább, de jobb a munkavállalóknak és a kötelező viselés iránti vágyakat is kielégíti. Legyen minden lábbeli „védő” ellátásban mint a CARGO-nál és megoldódnak a kollégák minőségi panaszai. Ha tönkrement csere, és el van intézve. A felsőruházat általában kibír egy évet, így nincs szükség a pontozásra. Legfeljebb megkapja mindenki a tizenkettedik télisapkáját amire nincs szüksége, de kit érdekel?

Ha jövő héten találkozunk, már most jelzem előre beszélnünk kellene a béelt gumicsizma rendszeresítéséről pályás és elegyrendezői munkakörökben. Tavaly már volt róla szó, de elhalasztottuk a döntést, mert a BKSZE valami horribilis árat mondott. A neten 4e Ft körül lehet látni.

Budapest, 2010-11-02

Üdvözlettel:
Oroszi Rudolf